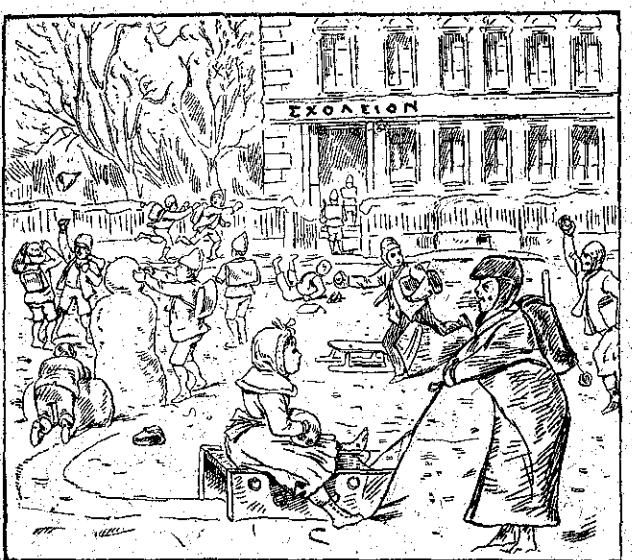

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ίδε σελ. 276)

Μάλιστα, ο ιδιοκτήτης ἐνός δρυκτρίβειου, κειμένου πάρα το ἔργαστηριον τοῦ Χάριστων Λίνδσαι, ἐπροχώρησεν ἀκόμη περισσότερον. Συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, καθ'. Ἰην στιγμὴν ήτοι μάζετο νὰ κλεψῃ φιλάδιον, περιέχον, καθὼς ἐνόμιζε, τὸ νέον διαλυτικόν. Τὸ φιλίδιον περιεῖχεν ἄλλο τι, δλῶς ἀσήμαντον· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ παρομοία ἀπόπειρα, ο πλοιορχος Φρανκέρ καὶ ο κ. Χάριστων ἔκριναν ἀναγκαῖον ἐν μάθημα. Κατήγγειλαν λοιπὸν τὸν κλεπτην, δ ὅποιος ἐκληθῇ καὶ δώσῃ λόγον πρὸ τοῦ δικαστηρίου τῆς Κλαιν δόρπης.

"Το γερμανός, ἀρτίως ἐγκαταστάθεις εἰς τὴν πολίχνην, καὶ ὡνομάζετο Γκολδράν.

Τὸ δικαστήριον τὸν κατεδίκασεν εἰς βαρὺ πρόστιμον, καὶ ο Γκολδράνδ διετήρησε διὰ τοῦτο μνησικάκιαν, τὰς συνεπείας τῆς ὅποιας θὰ ἴδωμεν πολλαχις, προγωρούσης τῆς διηγήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΜΙΑΓΡΙΩΝ.—Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΠΥΞΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΑΡΔΟΥ ΩΣ · ΜΑΝΙΤΟΥ'

Η Κορολία, ο Γεράρδος, η Λίνα, η Μαργαρόνα καὶ ο Λεγκέν, ἐπεσαν λοιπὸν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἔξουσίαν φυλής μαύρων! Αὕτη ἀνήκειν, ὡς ἔμαθον κατόπιν, εἰς τὸ μέγα βασιλείον τῶν Μπαρούτες, ἥτο δὲ μιὰ τῶν πλέον ἀγρίων καὶ φοβερῶν τῆς κεντρώας Αφρικῆς. Ωθοῦντες ὅλονέν μετὰ σκαίοτητος τοὺς

αἰχμαλώτους πρὸς τὸ χωρίον Διαλούδον, ὅπου ἐστρατοπέδευον παρὰ τὰς δύχας μεγάλου ποταμοῦ, οἱ μαύροι πολεμισταὶ συνεζήτουν περὶ τῆς διανομῆς τῆς λείας των, —ώς ἥτο εὔχολον νὰ ἐνοήῃ κανεὶς τόσον ἀπὸ τὰ ἐνφραστικά νεύματά των, ὅσον καὶ ἀπὸ λέξεις τινάς, αἱ ὅποιαι δὲν ἡσαν ὀλωσιδίοιον ἀγνωστοῖς εἰς τοὺς λευκούς, διότι αἱ γλώσσαι τῶν διαφόρων τούτων φυλῶν ὅμοιάζουν πολὺ μεταξὺ των.

— Σοῦ λέγω λοιπὸν, διὰ τὴν κρατήσω ἐγώ! ἐλεγεν δὲ Γιάτας, ο ἀρχηγὸς τῆς δρῆς, ἀληθῆς γύρας, τερατώδους ἀσχημίας. Ή γυναικά μου πέθανε, καὶ θὰ πάρω αὐτήν.

Καὶ η χείρ του ἐπεσε βαρετὰ ἐπὶ τοῦ δόμου τῆς Μαργαρόνας, η ὅποια ἐξέβαλεν δέξιαν κραυγὴν.

— Πάρε καλλίτερα τὴν μικρή, ἀπεκρίθη μὲ ὑποκριτικὸν μορφασμὸν ἔνας ἄλλος μαύρος, ὃχι διλγώτερον γιγαντόσωμος καὶ δυσειδῆς. Σοῦ ταιρίει καλλίτερος· καὶ ἔτοι ἀφίνεις γιὰ μέγα τὴν ἄλλην.

— Τι; αὐτὴ τὴν κάτασπρη θὰ πάρω; ἀνέκραξεν ο ἀρχηγός, σείων τὸ δόρυ του ἀπειλητικῶς. Δὲν ἡζεύρεις λοιπὸν διὰ αὐτὰ τὰ ἀσπρα πρόσωπα εἰνε γιὰ μᾶς τα μπού; Δὲν ἡζεύρεις πᾶσα μᾶς βασκαίνουν καὶ μᾶς φέργουν δυστυχία; . . . Δέν με γελᾶς ἐμένα τὸ Γιάτα, σοῦ ο Νιμπού, δχι! Θέλεις νὰ με ἐκπαστρέψῃς, γιὰ νὰ γίνης ἐσύ ἀρχηγὸς; Μα ἔννοια σου, γιατὶ δὲν περνοῦν· εἰς ἔμενα η πονηρίες σου, κατεργάφῃ! Καὶ σώπα, γιατὶ σου σπάζω τὸ κεφάλι; . . . Εἶγω δὲ πάρω τὴν Φεγγάρη! Καὶ στοιχεῖς καὶ τὸ πλήθος του πλήθους. Πρόσεξε καλά, γιατὶ ἔνας νάκοντης τὴν συνομιλία μας,

πάρε ἔσυ τὴν Κάτασπρη!

Πολὺ κινδυνώθης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ την ἥρηθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος με κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθιαρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Η Κοραλία Μασσαὶ ἡμιποροῦσε νὰ εἰνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροσύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἔκεινων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ως σύζυγον.

— Ποῦ εἰνε, παιδάκι μου, ο δάσκαλός τας;

— Καὶ τι τού θέλεις, κυρά Κονδύλω;

— Εἴσινε τοῦ πατέρας περιήρεις;

— Αλήθεια, ποῦ εἰνε; . . . Μήπως τὸν βλέπετε σεῖς;

Πολὺ κινδυνώθης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ την ἥρηθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος με κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθιαρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Η Κοραλία Μασσαὶ ἡμιποροῦσε νὰ εἰνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροσύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἔκεινων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ως σύζυγον.

— Ποῦ εἰνε, παιδάκι μου, ο δάσκαλός τας;

— Καὶ τι τού θέλεις, κυρά Κονδύλω;

— Εἴσινε τοῦ πατέρας περιήρεις;

— Αλήθεια, ποῦ εἰνε; . . . Μήπως τὸν βλέπετε σεῖς;

Πολὺ κινδυνώθης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ την ἥρηθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος με κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθιαρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Η Κοραλία Μασσαὶ ἡμιποροῦσε νὰ εἰνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροσύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἔκεινων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ως σύζυγον.

— Ποῦ εἰνε, παιδάκι μου, ο δάσκαλός τας;

— Καὶ τι τού θέλεις, κυρά Κονδύλω;

— Εἴσινε τοῦ πατέρας περιήρεις;

— Αλήθεια, ποῦ εἰνε; . . . Μήπως τὸν βλέπετε σεῖς;

Πολὺ κινδυνώθης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ την ἥρηθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος με κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθιαρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Η Κοραλία Μασσαὶ ἡμιποροῦσε νὰ εἰνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροσύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἔκεινων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ως σύζυγον.

— Ποῦ εἰνε, παιδάκι μου, ο δάσκαλός τας;

— Καὶ τι τού θέλεις, κυρά Κονδύλω;

— Εἴσινε τοῦ πατέρας περιήρεις;

— Αλήθεια, ποῦ εἰνε; . . . Μήπως τὸν βλέπετε σεῖς;

Πολὺ κινδυνώθης ἡ τιμὴ διὰ τὸν πονηρὸν Νιμπού, καὶ την ἥρηθη ἀπολύτως, διαμαρτυρόμενος με κραυγὰς δερομένου σκύλου κατὰ τῆς αὐθιαρεσίας τοῦ ἀρχηγοῦ. Η Κοραλία Μασσαὶ ἡμιποροῦσε νὰ εἰνε ἥσυχη. Τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ προσώπου της τὴν ἐπροσύλαττε, καὶ κανεὶς τῶν δεισιδαιμόνων ἔκεινων μαύρων δὲν θὰ ἐτολμοῦσε νὰ την λάβῃ ως σύζυγον.

δυστυχία σου, δυστυχία· σὲ δῆλη τὴ φύλη!

Ο Γιάτας ἔξεισε τὸ αὐτί του.

— Τὸ μανιτού θὰ μιλήσῃ ἡρά γε ἀπόφει, ως τὴν ώρα που θὰ δοθῇ τὸ συμπόσιον τῆς νίνης; ήρωτησε μὲ ψφος Ικετευτικὸν

— Αὐτὸ θά το ιδούμε· δὲν ἡμιπορῶ νά σου εἰπώ τίποτε ἀκόμη. Πρῶτα πρῶτα δόσεις μας μιὰ κατοικία· ξεχωριστήν, —νὰ ἔκεινη· τὴν καλύβα παραδείγματος χάριν, ἀφ' ού δύμας διατάξης νά την ἀδελφήν της Βάλλη, ή Λουλού Βάλλη μόλις υπερβινέις κατὰ δύο ἔτη τὴν ἀδελφήν της Βάλλη Βάλλη, ή δόπια σεῖς δέκα την θάμνον παραστήσῃς τὸν θρόνον της Βάλλης· έφωναζαν «λοιπὸν θά την ξναϊδούμεν· ἀλήθεια θά ξαναγυρίσῃ νά μας παραστήσῃς; Τί χαρά!» Καὶ η ἀγαπητὴ μικρόλια τὰ ἔχασε μέσα εἰς τὸ στόμα της. «Ο, τὴν ἀγαπητήν μας μικρούλαν» ἐφωναζαν «λοιπὸν θά την ξναϊδούμεν· ἀλήθεια θά ξαναγυρίσῃ νά μας παραστήσῃς; Τί χαρά!» Καὶ η ἀγαπητὴ μικρόλια τὰ ἔχασε μέσα εἰς τὸ στόμα της. Βάλλη, καὶ δεν ἤξειρε πλέον τί νὰ εἰπῃ καὶ τί νὰ κάμη . . . ἔως οὐτέ πληροφίασεν η ἀμάξα της, τὴν παρέλασε καὶ την

— Ο ἀρχηγὸς συγκατετέθη καὶ ἔδωσεν ἀμέσως τὰς ἀπαιτουμένας διαταγάς. Κατόπιν ἀφῆκε τοὺς αἰχμαλώτους, γκρετίσας ίδιαιτέρως τὴν Μαργαρόνα, η οποία δὲν ἔπαινε νὰ ἐπαναλαμβάνῃ:

— Πώ, πώ! τι ἀσχημός ποῦ εἰνε! .. πώτερον πατέριον, ἀπὸ τὴν Βάλλη.

— Καὶ τώρα, εἰπεν ο Γεράρδος, δοταν εὐρέθη ἐπὶ τέλους μόνος μετὰ τῶν φίλων του, πώς θὰ ταξιδεύσουμε; .. Δεν πιστεύω δά, Μαργαρόνα, νὰ ἔπιμυμης νὰ γίνης κυρία Γιατα!..

— Πώ, πώ, Θεός φυλάξοι! Αστείεσθε βέβαια, κύριε Γεράρδε!

— Δυστοπάτην ποδούνται τὸ χρώμα τῆς Κοραλίας· δεύτερον, πώς θὰ ξεπεράσουμε; .. Δεν πιστεύω δά, Μαργαρόνα, νὰ ἔπιμυμης νὰ γίνης κυρία Γιατα.

— Τι πάροκειτο νὰ ναγκωρήσουν ἀπὸ πρῶτων ποδῶνται τὸ Νιμπάστελον, οπου ἐπὶ ἐννέα ἔδημάδας εἰχον διατηταν πόσον διάστημαν τοῦ μανιτού. Ναί ἀλλὰ διάστημαν περί την δύσην πειράζειτο παραστάσεων, καὶ αἱ μικ

νά την διαφθίσουν, νά την κάμουν νά υπεργραφανευθή, νά χάση την παιδική της άφελειαν και την αγαθότητα. "Οχι, σχι! Μέ δλ' αύτα, η Βάλλη Βάλλη εξακολουθεῖ νά είνε το απλούστερον, τὸ αφελέστερον, τὸ γλυκύτερον καὶ τὸ μετριοφρονέστερον καριτάσκι, τὸ δύοτον ειμπορεῖ κανεῖς νά συναγήσῃ. Ζῆ, καὶ μελετᾶ καὶ ἐργάζεται, ὅπως καθε ἀλλο πατέρι, ὅπακεύεις εἰς ὅλα τὴν μητέρα της καὶ τὴν θείαν της, περιποιεῖται καὶ λατρεύει τὰ ἀδελφάκια της. Τὸ ίδιον καὶ ἡ ἀδελφή της Λουλού Βάλλη, ἡ ὅποια συμμερίζεται τὰς τιμάς, ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθήματα τῆς μικρότεράς.

Κατοικοῦν εἰς τὸ βόρειον τμῆμα τοῦ Λουδίου, εἰς μίαν μεγάλην καὶ παλαιὰν οἰκίαν, ὅπου βασιλεύει ἡ τελειοτέρα οἰκογενειακή ἀρμονία. Ἐχουν ἀκόμη μίαν μικρότεραν ἀδελφήν, πέντε ἔτῶν, — τὴν οποίαν προετοιμάζουν διὰ τὸ ίδιον στάδιον, διότι καὶ αὐτῇ δεικνύει πρώρα καλλιτέχνικὰ χαρίσματα, — καὶ ἔνα μικρούλην ἀδελφόν, μόλις ἔνος ἔτους. Ἡ μεγαλύτερά των εὐχαριστήσις εἶνε νὰ περιποιοῦνται τὸ χαριτωμένον αὐτὸν πλασματάκι, καὶ εἰς τὸ καμαρίνι των ἔγουν κρεμασμένην εἰκόνα του, διὰ νὰ τὴν δειχγουν εἰς τοὺς φίλους των υπερφάνως. Ἡ Βάλλη ἔγει ἔνα σκύλον, ὁ δόπιος ὄνυμαλεται Τόρρο, καὶ τὸν ἀγαπᾶτοῦ ἡ Λουλού πάλιν υπεραγαπᾷ τὸ ώραῖον της καναρινάκι, ἵσως διότι Φάλλει γλυκὰ δόσον καὶ αὐτῇ. Υπάρχει καὶ μία μαίνη γάτα, ἡ Βόγη, ἀλλ ἀυτῇ εἶναι κοινὸν κτήμα ὅλης τῆς οἰκογενείας. "Οταν προσφέρεται τσαΐ εἰς ἐπισκέπτας, ἡ Βάλλη καὶ ἡ Λουλού ἀναλαμβάνουν τὰ καθήκοντα τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ μοιράζουν τὰ φλυάνια μὲ μίαν χαριν, ἡ οποία μαγεύει δόλους. Ἡ Λουλού παῖζει πιάνο, ἡ Βάλλη παῖζει βιολί. Ἡ τελευταία ἔχει τὴν μαίναν νὰ γράφῃ. "Οταν εύρισκεται μακρὰν ἀπὸ τὸ σπίτι της, γράφει δύο καὶ τρία γράμματα τὴν ἡμέραν!

(Επειταὶ τὸ τέλος) ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΑΣΙΚΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

«Πρὶν πειάσῃ μαγειρεύει
ὅποιος εἶνε γνωστικός,
καὶ δὲν τρέχει νὰ γυρεύῃ
τὸ φαγὶ του νησικός...»

Κ' εύτυχής αὐτὸς θὰ ζήσῃ,
που ἀπὸ πρὶν οἰκονομεῖ
κάθε τι—σάν το ζητήσῃ
νά το ἔχῃ 'στη στιγμή.

* *
Χάριν ἔχει μόνο ἔκεινος
πούνε δῶν ἀδελφός,
κι' δομοίσει τῆς ἀκτίνος
που παντοῦ σκορπάει φῶς.
I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 58^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὸν 2 Ιανουαρίου 1899, πρὸς εὑρεσίν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φύλλαδιοῖς Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Απριλίου έ. έ. δημοσιευθεῖσῶν 246 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ο μετὰ τὸ ὄντα ἀριθμὸς δηλοῦσσας ὄρθδες λύσεις ἀπέστειλε ἔκαστος ἐμπροσθόμων.
Ο δὲ ἐπός παρερθεσσες ἀριθμός, διανοδεύμενος ὑπὸ τοῦ Ε., δηλοῦ τὸ ποσό τῶν ἀπορεματικῶν ἔκαστων Εὐόημων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ πρῶτον βραβεῖον: Ροβέρος Γνωστάρδος, 225, [9 Ε].
16 ἑταῖν καὶ ἄνω δευτέρον βραβεῖον: Θεραπαιτίς τῷ Μονού, 219, [8 Ε]. — Κόδρος, 214 [8 Ε].

τρίτον βραβεῖον: Μισοκακόμυρος, 211, [8 Ε]. — Γουλιέλμος Τέλλος, 209, [8 Ε]. — Συνοργητούλα, 200 [8 Ε].

επαίνος: Λυροφόρος Πακτωλός, 190, [7 Ε]. — Τρομάρας, 187, [7 Ε]. — Σέλενος ὁ Κερανός, 176 [7 Ε]. — Ροβίνων Κρόσος, 164 [6 Ε].

— Λυροφόρος, 161, [6 Ε]. — Πυθαρόφας ὁ Σάμιος, 157, [6 Ε]. — Τρεχαγηρούπολος, 154, [6 Ε]. — Ἰππότης Γουλιέλμος, 148 [5 Ε].

ευφήμος μνεία: Ναττόποντά, 87, [3 Ε]. — Σεργητεμένος Ηπιλιόρτης, 72, [ΕΕ]. — Αβλάβιος, 70, [ΕΕ]. — Τελενταία Χελιδών, 56, [ΕΕ].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ 12 ἑω̄; 15 ἑταῖν πρῶτον βραβεῖον: Ζεβάρ, 231, [9 Ε].
δευτέρον βραβεῖον: Μικρὸς Διάβολος, 229, [9 Ε]. — Σαρδαράπαλος, 225, [9 Ε].

τρίτον βραβεῖον: Λοξίας, 218, [8 Ε]. — Στρατηγὸς τῷ Γαϊδάρῳ, 212, [8 Ε]. — Βέριοςτος Αρματώλος, 207, [8 Ε]. (τὸ Περηφόρος τῆς Βόημου, ἔχον λύσεις 212 [8 Ε], καὶ ὁ Σηφός Πιττακός, ἔχον λύσεις 209 [8 Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἡδη Γ'. Βραβείου, τὸ μὲν εἰς τὸ 57ον, ὁ δὲ εἰς τὸν 53ον Διαγωνισμοῦ.)

επαίνος: Ρόδος Αὐγῆς, 205 [8 Ε]. — Βασιλεὺς τῷ Όρεω, 189 [7 Ε]. — Αριστέας ὁ Λίος, 177, [7 Ε]. — Ολπίς ὁ Γριπέτης, 175 [7 Ε]. — Σπαρτιατίς Ζωμός, 170 [6 Ε]. — Κιθαρώδης Απόλλων, 167, [6 Ε]. — Ναντόπατης, 166 [6 Ε]. — Γιάρρης Αγιάρης, 165, [6 Ε]. — Ήρωάκης Μεσολόγγιος, 161, [6 Ε]. — Βίωρ ὁ Συνωραῖος, 160, [6 Ε]. — Σαμιακή Σημαία, 157, [6 Ε]. — Ζωρά Φάλη, 156, [6 Ε]. — Τριφύλλι, 152, [6 Ε]. — Ελπίς τῷ Αντονοχώρᾳ, 148, [5 Ε]. — Φρούριος τῆς Έποχῆς, 146, [5 Ε]. — Εξόρος Ελλήνις, 140, [5 Ε]. — Πάρτα τῷ Πόδε, 135, [5 Ε]. — Γρυνάρα, 134, [5 Ε]. — Απόστολος Καραπαναγιώτης, 132, [5 Ε]. — Ανθόδημην, 132, [5 Ε]. — Ανδρος τῷ Παρρασοῦ, 131, [5 Ε].

παρηγόρος τῷ Θίλιφαν, 127, [5 Ε]. — Δροσά τῷ Βοστόρου, 122, [4 Ε]. — Φιλόπατρος τῷ Εβδέλεινον, 120, [4 Ε]. — Λερναία Τύρα, 115, [4 Ε]. — Αγριογρανταφούλια, 114, [4 Ε]. — Κιθαρώδης Αριώτη, 111, [4 Ε]. — Μαχρολέκας, 110, [4 Ε]. — Ταύρητη, 109, [4 Ε].

ευφήμος μνεία: Αρθιουμένη Ροδωτιά, 97, [3 Ε]. — Ραδοφωτιμένη Δύοις, 96 [3 Ε]. — Καλοκαθόσπορος, 95, [3 Ε]. — Όρατα Τεργέστη, 94, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Χαρβίας, 94, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Ρίο δὲλ Κοντερτός, 92, [3Ε]. — Απορογος τῷ Νέοτορος, 88, [3Ε].

— Φιλόπατρος Ιάς, 87, [3 Ε]. — Χιωτούλα, 86 [3 Ε]. — Ερυθρὰ θάλασσα, 85, [3 Ε]. — Ίρις, 84, [3 Ε]. — Αχτίς Ηλίου (ἢ ἐκ Μακροχώρου), 83, [3 Ε]. — Οχύρω Λυκόφων, 82, [3 Ε]. — Αρθεμίς, 78, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Αρνίβας, 76, [3 Ε]. — Πρωτόπατρος Μέλισσα, 75, [3 Ε]. — Ελληνικὴ θάλασσα, 74, [3Ε]. — Γαλαρός Στερέωμα, 74, [3Ε]. — Ιρυσόπερος Ελαρος, 73, [2 Ε]. — Μαρτούνοδος, 73, [2 Ε]. — Αγήνουχος Πτερύμα, 73, [2 Ε]. — Αθώς, 72, [2 Ε]. — Βίγλα, 70, [2 Ε]. — Κορηνές, 68 [2 Ε]. — Μαγευμένη Αχτίς, 67, [2 Ε]. — Ιωάννης Γ. Μπουμπούλης, 65, [2 Ε]. — Ηλη τῷ Κηφισούσ, 60, [2 Ε].

ευφήμος μνεία: Αρθιουμένη Ροδωτιά, 97, [3 Ε]. — Ραδοφωτιμένη Δύοις, 96 [3 Ε]. — Καλοκαθόσπορος, 95, [3 Ε]. — Όρατα Τεργέστη, 94, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Χαρβίας, 94, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Ρίο δὲλ Κοντερτός, 92, [3Ε]. — Απορογος τῷ Νέοτορος, 88, [3Ε].

— Φιλόπατρος Ιάς, 87, [3 Ε]. — Χιωτούλα, 86 [3 Ε]. — Ερυθρὰ θάλασσα, 85, [3 Ε]. — Ίρις, 84, [3 Ε]. — Αχτίς Ηλίου (ἢ ἐκ Μακροχώρου), 83, [3 Ε]. — Οχύρω Λυκόφων, 82, [3 Ε]. — Αρθεμίς, 78, [3 Ε]. — Στρατηγὸς Αρνίβας, 76, [3 Ε]. — Πρωτόπατρος Μέλισσα, 75, [3 Ε]. — Ελληνικὴ θάλασσα, 74, [3Ε]. — Γαλαρός Στερέωμα, 74, [3Ε]. — Ιρυσόπερος Ελαρος, 73, [2 Ε]. — Μαρτούνοδος, 73, [2 Ε]. — Αγήνουχος Πτερύμα, 73, [2 Ε]. — Αθώς, 72, [2 Ε]. — Βίγλα, 70, [2 Ε]. — Κορηνές, 68 [2 Ε]. — Μαγευμένη Αχτίς, 67, [2 Ε]. — Ιωάννης Γ. Μπουμπούλης, 65, [2 Ε]. — Ηλη τῷ Κηφισούσ, 60, [2 Ε].

πρῶτον βραβεῖον: Νευρόποταρος, 223, [8 Ε].
δευτέρον βραβεῖον: Άρειο Μαστέλλο, 221, [8 Ε]. — Κῆμα τῆς Πριγκήπου, 207, [8 Ε].

τρίτον βραβεῖον: Μικρὰ Δεσποτούρις, 188, [7 Ε]. — Φερετὴ Βαρκούλα, 185, [7 Ε]. — Κρητικὴ Σημαία, 186, [5 Ε]. — (Ο Ιστιός Μαρζιόρανας, ἔχων λύσεις 171 [6 Ε], καὶ ὁ Γιαννάκος Μαριώτος ἔχων λύσεις 171, [5 Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἡδη Γ'. Βραβείου, ὁ μὲν εἰς τὸ 57ον, ὁ δὲ εἰς τὸν 55ον Διαγωνισμοῦ.)

επαίνος: Τάρταλος, 134, [5 Ε]. — Αγ. τὸ δέρβης, 132, [5 Ε]. — Τερπατούρης, 118, [4 Ε]. — Βροτολογής Αρης, 106, [4 Ε]. — Άρμα τοῦ Ηλίου, 99, [3 Ε]. — Σκαριδάκη, 88, [3 Ε]. — Κρίς Κράτη, 81, [3 Ε]. — Κολυμβία, 78, [3 Ε]. — Δημ. Βότσαρης, 70, [2 Ε].

ευφήμος μνεία: Βεριαύρης δὲλ Δεούσιος, 59, [2 Ε]. — Φωτεινός Οὐραρός, 49, [2 Ε]. — Πεναγμένος Δύοις, 48, [2 Ε]. — Φιλάρμων, 46, [2 Ε]. — Δάρδαλος, 43, [2 Ε]. — Κατην. Φ. Φάκερ, 41, [2 Ε].

εστειαλαν προσετι ὄρθδες λύσεις καὶ οἱ ἔξι, ἀναμετά τῶν τριῶν τάξεων ;
Αγρινή Φεδία, 36, [Ε]. — Αγριοβιολέττα, 34, [Ε]. — Αεροπατούλα, 34, [Ε]. — Αεροστατούλα, 34, [Ε]. — Αγριτηρος Κάριστρο, 30, [Ε]. — Αρπίδες, 1. — Αρχάγγελος Γαβριήλ, 4. — Αταβίριος Ρόδου, 20. — Βασιλεὺς τῶν Αγθεών, 6. — Βράχος τῶν Νηραπτάτων, 40, [Ε]. — Δέα, 42, [Ε]. — Νικήτας Διπλαράκος, 24. — Ερείσος, 19. — Ερυθρός Αστήρ, 31, [Ε]. — Εσωτερική Ελληνοπόλεια, 5. — Εύπειθης Τύρος, 21. —

